ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

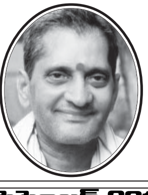

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 18 | సంచిక : 01 | సెప్టెంబర్ 2012

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥ 150/-
విడి ప్రతి : రు॥ 15/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు – 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు – 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

జిన్నూరు 21-06-2012

జిన్నూరు 29-07-2012

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-06-2012, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పూరీని పురుషోత్తమక్షేత్రం అంటారు. పురుషోత్తముడు అంటే భగవంతుడు. పూరీలో జగన్నాధుడు, జగన్నాధుడు అన్నగారు బలభద్రుడు, జగన్నాధుడు చెల్లెలు సుభద్ర, వీళ్ళు ముగ్గురూ అక్కడ మనకి దర్శనం ఇస్తారు. ఈ ముగ్గురినీ ఇక్కడ రథాలలో ఊరేగిస్తారు. చాలా ప్రాంతాలలో రధోత్సవాలు ఉన్నా ఈ రధోత్సవాలలో పూరీకి ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి వచ్చింది. ఈ మూడు విగ్రహాలు రాళ్ళతో చేసినవికావు. పెద్ద టేకు కఱ్ఱలాంటి కఱ్ఱ పన్నెండు సంవత్సరాలకి ఒకసారి సముద్రంలో కొట్టుకు వస్తుంది. ఆ కఱ్ఱతో విగ్రహాలు తయారుచేస్తారు. మళ్ళీ 12 సంవత్సరాలకి ఆ విగ్రహాలని భూస్థాపితం చేసేసి మళ్ళీ కొత్త విగ్రహాలను పెడతారు. పూరీలో శంకరాచార్యులవారు, రామానుజాచార్యులవారు, శ్రీకృష్ణ చైతన్య మఠాలు స్థాపించారు. అక్కడ శివకేశవ భేదం లేదు. పురుషోత్తముడు అంటే జగత్తుకీ, జీవకోటికీ అతీతంగా ఉండి ఈ పంచభూతాలని, జీవకోటిని నియమించేవాడిని పురుషోత్తముడు అంటారు.

మన దేహానికి ఆహారం ఎటువంటిదో, దేహగతమైన నేనుకి ఇతర తలంపులు అటువంటివి. నేను అనే తలంపుని మొదటి తలంపు అంటారు. మీకు విషయాలు వచ్చినా ఈ నేను అనే తలంపుకే వస్తాయి. మొదటి తలంపుకే ఇతర తలంపులు వస్తాయి. అందుచేత ఈ నేనుపోతే ఇంక ఇతర తలంపులు లేవు. ఈ నేను ఉన్నంతకాలం ఇతర తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి. రమణమహర్షిగారు ఏమన్నారు అంటే దేహగతమైన నేను ఉంటే జగత్తు ఉంది, జీవుడు ఉన్నాడు, చావులు, పుట్టుకలు ఉన్నాయి, కామక్రోధాలు ఉన్నాయి, సంతోషాలు ఉన్నాయి. ఈ సృష్టి అంతా నేను అనే ఒంటి స్థంభం మీద ఆధారపడి ఉంది. దేహగతమైన నేను కేవలం కల్పితం. అది నిజంకాదు. ఆ కల్పించబడిన నేనుని కనుక

మనం తొలగించ గలిగితే నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు గోచరమవుతుంది. అది నీకు గోచరించిన తరువాత ఈ ప్రకృతి గుణాలని దాటి వెళ్ళిపోతావు. మీరు ఏ మార్గాన్ని అవలంబించినా ఈ ప్రకృతి గుణాలని దాటి వెళ్ళాలి. సత్వగుణం, రజోగుణం, తమోగుణం ఇవే మాయ. ఇదే ప్రకృతి. దేహగతమైన నేనుని మనం ఓవర్‌కం చేస్తే ఈ నేనుని పట్టుకుని ఉన్న ప్రకృతి గుణాలు కూడా రాలిపోతాయి. నువ్వు సాధన చేసి ఆ నేను నిజంకాదని ఎప్పుడైతే తెలుసుకున్నావో, ఆ నేను కల్పితం అనేటువంటి అనుభవం నీకు వస్తే నీకు చావులు లేవు, పుట్టుకలు లేవు, రాగద్వేషాలు లేవు, సంతోషం లేదు, దుఃఖం లేదు అన్నారు.

శనైః శనై రుపరమే ద్బుద్ధ్యా ధృతి గృహీతయా,
ఆత్మ సంస్థం మనః కృత్వా నకించిదపి చిన్తయేత్ (గీత 6-25)

మన మనస్సు ఏ విషయాలమీదకి వెళుతోందో చూసుకుని ఆ విషయం మీద నుంచి మనస్సుని నెమ్మది, నెమ్మదిగా స్లోగా, స్టడీగా, ధైర్యంగా, జాగ్రత్తగా ఉపసంహరించి భగవంతుడియందు మనస్సును స్థిరముగ నిల్పుకుని ఇతర విషయములు దేనిని చింతింపక ఉండవలయును అని పరమాత్మ చెబుతున్నాడు మీ మనస్సుని నామీదే నిలబెట్టి ఉంచండి, నన్ను ప్రేమించండి, నన్ను అర్చించండి, నన్ను పూజించండి, నాకోసం పనిచేయండి అన్నాడు. కొంతమంది నోటితోటి స్తోత్రాలు తక్కువగా చేసినా, చేతులతోటి ఈశ్వరుడి కోసం ఎక్కువగా పని చేస్తారు. మీరు నిజంగా ఈశ్వరుడికోసం పని చేస్తూ ఉంటే అసలు మీకు గుర్తింపులు గొడవే ఉండదు. కొంతమంది విపరీతమైన స్వార్థపరులు ఉంటారు. వారు ఎప్పుడూ దేహగతమైననేను చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటారు కాని ఆ వలయం దాటి దేవుడిని ప్రేమించరు. కొంతమందికి అసలు ఆప్యాయత ఉండదు. ఆప్యాయత లేని మనిషి దేవుడిని ఎలా ప్రేమిస్తాడు. భగవద్గీత చదివేస్తే దేవుడిని ప్రేమించవచ్చు అనుకుంటున్నారా? పండితులు వేదాలు చదువుతున్నారు. వాళ్ళకి భగవంతుడి మీద ఎంత ప్రేమ ఉంది. అసలు మన స్వభావంలో ఆప్యాయత ఏమైనా ఉందా? ఆప్యాయత లేని వాడికి ప్రేమ ఎక్కడనుంచి వస్తుంది. మనం పుస్తకాలు చదవటం వలన ప్రేమరాదు. అది స్వభావాన్ని బట్టి వస్తుంది. ప్రహ్లాదుడికి భగవంతుడిపట్ల విపరీతమైన ప్రేమ. ఆ ప్రేమ పుస్తకాలు చదవటం వలన రాలేదు. స్వాభావికంగా వచ్చింది.

మనకి ప్రేమలు ఉన్నాయి అనుకుంటున్నాం. మనం ఏదైనా ప్రయోజనం ఆశించి ప్రేమిస్తూ ఉంటే అది ప్రేమ ఎలా అవుతుంది? అది వ్యాపారం అవుతుంది. చాలామంది వాళ్ళ కోరికలు నెరవేర్చుకోవటానికి నన్ను ప్రార్థిస్తారు. వాళ్ళు కూడా భక్తులే, కానీ నేను కల్పించిన వస్తువులమీద కాకుండా నన్నే ప్రేమించే వాళ్ళు బహుతక్కువమంది ఉంటారు అని పరమాత్మ అన్నాడు. మాయ ఎక్కడ ఉంది? విషయాలలో ఉంది. ఒకో ఇంద్రియానికి ఒకో విషయం ఉంటుంది. ఆ విషయంలో నుండి ఆ ఇంద్రియాన్ని ఉపసంహరించి, మనస్సుని

ఉపసంహరించి నీ మనస్సుని నామీద నిలబెడితే నీకు విషయాల మీద ఉన్న ఆకర్షణ నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. అది ఒకే రోజున తగ్గదు. మనకి ఈ బలహీనతలు కొన్ని వందల జన్మలనుంచి వస్తున్నాయి. ఇవాళ సడన్‌గా పొమ్మంటే పోవు. మనం భగవంతుడిని స్మరించగా, స్మరించగా స్వార్థం లేకుండా ఎంతోకొంత సమాజానికి ఉపయోగపడుతూ ఉంటే మన బలహీనతలు తగ్గుతాయి. మనం భౌతికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా మనస్సుకి శాంతి అవసరం, శరీరానికి ఆరోగ్యం అవసరం. దేహం కూడా మనోకల్పితమే. నీ మనస్సులోనికి ఏ గుణం వచ్చినా అది దేహం మీద ప్రతిబింబిస్తుంది. మీరు నన్ను చూచి అసూయ పడుతున్నారు అనుకోండి, నేను మీ ముఖం వంక చూస్తే తెలిసిపోతుంది. మీరు శాంతిగా ఉన్నారా? అశాంతిగా ఉన్నారా? అని మీ ముఖం వంకచూస్తే తెలిసిపోతుంది. మీరు ఎవరినైనా ద్వేషిస్తూ ఉంటే మీ కళ్ళు చెప్పేస్తాయి. ఫేస్ ఈజ్‌ది ఇండెక్స్ ఆఫ్ ద మైండ్ అంటారు. నా హృదయంలో ఏముందో నాకు తెలిస్తే మీ హృదయంలో ఏముందో నాకు సహజంగా తెలుస్తుంది. రామకృష్ణ పరమహంసగారిదగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చుంటే మన హృదయాన్ని పుస్తకం చదివినట్టు చదివేస్తాడు. నువ్వు మంచివాడవో, చెడ్డవాడవో ఆయనకు చెప్పనక్కరలేదు. నీకు ఏ విషయాలమీద కాంక్ష ఉంది? ప్రయత్నం చేసినా వాడు గుణాలని దాటగలడా? దాటలేడా? వాడి పూర్వ జన్మలు ఏంటి? రాబోయే జన్మలు ఎటువంటి జన్మలు వస్తాయి? అని ఒక బుక్కు చదివినట్టు చదివేయగలడు. ఇవి అన్నీ మీకు ఎలా తెలుస్తాయి అని అడిగితే దూళ్ళబేరగాడికి ఆ దూడ ఎటువంటిదో ఎవరైనా చెప్పారా దూడని చూచినవెంటనే ఆ బేరగాడికి ఎలా తెలుస్తుందో అలాగే మనిషిని చూచిన వెంటనే నాకు తెలిసిపోతుంది అన్నారు.

నిన్ను నువ్వు తెలుసుకోమంటే నీకు ఆధారంగా ఉన్నది చైతన్యమే. దానిని తెలుసుకోమని అర్థం. ఇతరుల గురించి తెలుసుకోవటం బుద్ధిపరమైనది. అది బుద్ధికే సంబంధం. కానీ నీ హృదయంలో చైతన్యం దేహానికీ, ఇంద్రియాలకీ, మనస్సుకీ, బుద్ధికీ అతీతంగా ఉంది. అది సూక్ష్మంగా ఉంటుంది. నీ ఇంద్రియాలకీ, మనస్సుకీ, బుద్ధికీ అది అందదు. ఎవడైతే తనని తాను తెలుసుకుంటాడో వాడికి అంతా తెలియబడుతుంది. ఆ వస్తువు తెలిశాక మనం చూడటానికి కాని, వినటానికి కాని ఏమీ ఉండదు. ప్రకృతి గుణాలు దాటకుండా ఎవడికి బ్రాహ్మీస్థితి కలగదు. నీకు బ్రాహ్మీస్థితి రావాలంటే నువ్వు కోరికలను తగ్గించుకో, వ్యక్తీభావన తగ్గించుకో, మమకారం తగ్గించుకో. అప్పుడు నీకు నెమ్మదిగా బ్రాహ్మీస్థితి కలుగుతుంది. ముముక్షత్వం కనుక మీకు ఉంటే, జ్ఞానం సంపాదించాలి అనే కోరిక బలంగా కనుక మీకు ఉంటే వంద సంవత్సరాలు వయసు వచ్చినా 30 సంవత్సరాలులా ఉంటారు. 30 సంవత్సరాలు వాళ్ళు ఎలా సాధన చేయగలరో మీకు వందసంవత్సరాలు వచ్చినా అలా సాధన చేయగలరు. ఏపని చేయటానికి అయినా చాలా ధైర్యం ఉండాలి.

అలెగ్జాండరు ప్రపంచాన్ని జయించాడు. నువ్వు ప్రపంచాన్ని జయించావు నీ తండ్రి ఏమైనా ఆస్థి ఇచ్చాడా అంటే, ఆస్థి ఇవ్వలేదు. ధైర్యంగా ఎలా ఉండాలో నేర్పాడు, హద్దులు లేని ధైర్యాన్ని నా తండ్రి ఇచ్చాడు అని అలెగ్జాండరు చెప్పాడు. ప్రతీ దానికి భయపడేవాడు దేనిని సాధించలేడు.

విషయాలలో నుండి మనస్సుని వెనక్కి తీయటానికి కొంచెం ధైర్యం ఉండాలి. ఎంతో కాలంనుండి నువ్వు విషయచింతనకి అలవాటు పడ్డావుకదా. ఆ విషయచింతనలో నుండి మనస్సుని మార్చి దైవచింతనలోకి తీసుకురావటానికి ధైర్యం ఉండాలి, శక్తి ఉండాలి, అవసరమైతే స్వతంత్రమైన నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి. మనస్సు ఆలోచిస్తుంది, బుద్ధి నిర్ణయిస్తుంది. మన ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలో నిర్ణయించుకునే శక్తి మన బుద్ధికి ఉంది. ఆ నిర్ణయం తీసుకునేటప్పుడు మన బుద్ధికి ధైర్యం ఉండాలి. ఆ ధైర్యం లేకపోతే నువ్వు ఒక నిర్ణయానికి రాలేవు. నీ బుద్ధిలో ధైర్యం పెట్టుకొని ఆ బుద్ధి ద్వారా విషయచింతనలోంచి మనస్సుని ఉపసంహరించి నాయందు స్థిరపరచు అన్నాడు పరమాత్మ. ఆత్మచింతన కష్టం. ఆత్మకి రూపం లేదు, నామం లేదు. మనకి రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి ఉంది కదా అందుచేత మీ ఇష్టదైవాన్ని స్మరించుకున్నా మనస్సు విషయాలలోంచి ఉపసంహరింపబడుతుంది. ఆయన పట్ల మనకి భక్తి ఎలా కలుగుతుందో పరమాత్మ చెప్పాడు. మన్మనాభవః అంటే కాన్‌స్టెంట్‌గా నాయందే మనస్సుని నిలబెడుతూ ఉంటే నాయందు నీకు భక్తి కలుగుతుంది అన్నాడు. మీరు ఇంట్లో వాళ్ళకి సంబంధించిన డ్యూటీ చేస్తూ ఉన్నా మీ మనస్సుమటుకు ఈశ్వర పాదాలమీద ఉండాలి. ఈశ్వరుడికి నమస్కరించగా, నమస్కరించగా ఆయనను పూజించగా, పూజించగా, ఆయనకి ప్రీతికరమైన పనులు చెయ్యగా, చెయ్యగా నెమ్మదిగా మీకు ఆయన పట్ల భక్తి కలుగుతుంది. మనస్సులో నిరంతరం ఆయనను స్మరించుకుంటూ ఉండాలి. మన ఇంద్రియాలన్నింటినీ కూడా భగవంతుడి కోసమే ఉపయోగించాలి. భగవంతుడి కోసమే ఉపయోగిస్తూ ఉంటే నెమ్మదిగా విషయచింతన తగ్గిపోతుంది. చేతులతో పూజిస్తాము, నోటితో జపం చేస్తాము. మనస్సుతో ధ్యానం చేస్తాము. ఇవన్నీ దేనికంటే మన వ్యక్తిభావన తగ్గించుకోవటానికే. భగవంతుడి మీద మన మనస్సు నిలబెట్టడం, స్వార్థం లేకుండా ఈశ్వరుడిని ప్రేమించటం, స్వార్థం లేకుండా ఈశ్వరుడికోసం పనిచేయటం నేను చెప్పినంత తేలికకాదు. మీరు విన్నంత తేలికకాదు. దానికి చాలా ప్రయత్నం ఉండాలి.

మన జీవితంలో స్వార్థం లేకుండా పని పని కోసమే ఎన్ని పనులు చేసాం అని మీరు ఒక్కసారి చూసుకోండి. స్వార్థం లేకుండా పనిచేయటం చాలా కష్టం. మీరు స్వార్థం లేకుండా ఒకపని చేయకలిగితే అప్పడు అందులో ఉన్న కష్టం మీకు తెలుస్తుంది. దిగితేనేగాని లోతు తెలియదు. కామ్యకర్మలు చేయటం తేలిక, నిష్కామకర్మలు చేయటం కష్టం అని పరమాత్మ అన్నాడు. మీరు ఏదైనా పని ప్రచారం కోసం చేస్తే భగవదనుగ్రహానికి మీరు

పాత్రులు కారు. మీరు అసలు పని ఎందుకు చేస్తున్నారు? మీకు గొప్పలు కావాలి, గుర్తింపులు కావాలి. అందుకే బతుకుతున్నారు. ఇంట్లో వాళ్ళు కూడా గుర్తింపులు కోరుకుంటారు. మనం గుర్తింపులకోసం పనిచేస్తున్నాం అనుకోండి ఆత్మభావనరాదు, దేహభావన పెరిగిపోతుంది. మీ ప్రవర్తనా విధానం మార్చుకోండి. మీరు మాట్లాడుతున్నారు, దేనికోసం మాట్లాడుతున్నారు. అవసరం ఉండి మాట్లాడుతున్నారా? మీ అహంభావన వ్యక్తం చేయటానికి మాట్లాడుతున్నారా? మీరు పనిచేస్తున్నారు, దేనికోసం పనిచేస్తున్నారు. మనల్ని మనం మరచిపోయి ఎన్ని పనులు మనం చేయగలుగుతున్నాం. మనల్ని మనం మర్చిపోయి మనం ఏ పనీ చేయటంలేదు. నీ అహంకారం బాగా బలవటంకోసం నువ్వు పని చేసుకుంటున్నావు కాని దైవానుగ్రహం పొందటం కోసం పని చేయటం లేదు. ఆధ్యాత్మికంగా మీరు అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే నీ బుద్ధితోటి నువ్వే నిర్ణయించుకుని ధైర్యంగా ఉండి నిన్ను నువ్వు బాగు చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే దైవసహాయం కలుగుతుంది. అంటే నువ్వు చేస్తున్న ప్రయత్నమే దేవుని సహాయంగా మారిపోతుంది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా చిన్నమాట అంటే అవమానం భరించలేరు. నన్ను ఎవడూ ఇంతవరకూ ప్రపంచంలో అవమానం చేయలేక పోయాడు అని గాంధీగారు అన్నారు. ఎందుచేతనంటే ఆ అవమానం నేను అంగీకరిస్తే కదా అన్నారు. ఎదుటివాళ్ళు అవమానం చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తే, నేను అవమానం పడితే అంతకంటే విషం తాగటం మంచిది అన్నారు. నువ్వు ఇతరుల్ని ద్వేషిస్తూ ఉంటే నువ్వు విషం తాగుతున్నావని నీకు తెలియదు. ద్వేషం విషంతో సమానం. ఇతరులను ద్వేషించటం వలన నీ మనస్సు నెమ్మదిగా పొల్యూట్ అయిపోతుంది.

పూర్వజన్మలలో మనిషి చేసిన కర్మల యొక్క ప్రభావమే విధి అంటారు. ఇంతమందిని చంపేసిన తరువాత మాకు ఎందుకు ఈ రాజ్యాలూ, ఈ పరిపాలన అని ధర్మరాజు భీష్ముడితోటి అన్నాడు. దానినే విధి అంటారు అని భీష్ముడు చెప్పాడు. ఆ విధి నీకు ముందు తెలిసింది అనుకో అది విధి ఎలా అవుతుంది. దీనిని షేక్స్‌పియర్ ఏమన్నాడు అంటే విధి చేతిలో మనం పనిముట్లం అన్నాడు. ఇంకో గంటలో ఏమి జరుగుతుందో మనం చెప్పలేము. ఎందుచేతనంటే ఎవ్విర్‌తింగ్ హేపెన్స్ ఇన్ ఇట్స్ ఓన్‌టైమ్. మనం చనిపోవటానికి కంగారు పడుతున్నాం అనుకోండి ఒక్క నిమిషం కూడా ముందు చావురాదు. ఇంకా ఎక్కువకాలం బతకాలి అన్నా ఆ శరీరం ఏ పని మీద వచ్చిందో ఆ పని పూర్తి అయిపోతే దైవసంకల్పాన్ని బట్టి ఒక్క క్షణం కూడా ఆగదు. రమణమహర్షిగారు చెప్పిన సిద్ధాంతం ఏమిటి అంటే ఆ విధి ఎంత విపరీతంగా ఉన్నా, విధి ఎవరికి? దేహానికి. చావు ఎవరికి? దేహానికి. పుట్టుక ఎవరికి? దేహానికి. పుట్టినదానికి ప్రారబ్ధం ఉంటుంది, పుట్టనిదానికి ప్రారబ్ధం ఉండదు. నీకు దేహభావన పోయి ఆత్మభావన కలిగితే విధి కూడా నిన్ను ఏమీ చేయలేదు. సంచితం, ఆగామి, ప్రారబ్ధం అని కర్మలు మూడు రకాలు. సంచితం అంటే నిలవలో ఉన్న కర్మ (గాదెలో

ఉన్న వడ్లు) రాబోయే పంట ఆగామి. ఇప్పుడు తినటానికి ఇంట్లో ఉన్న బియ్యం ప్రారబ్ధం. అంటే అది అనుభవించటానికి సిద్ధంగా ఉంది. నీకు ఆత్మానుభవం కలిగితే, బ్రాహ్మీస్థితి కలిగితే ఆగామి, సంచితం కూడా నశిస్తుంది, ప్రారబ్ధం అనుభవించాలి అని శాస్త్రం చెప్పింది. భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే ప్రారబ్ధం కూడా అనుభవించక్కరలేదు అన్నారు. ప్రారబ్ధం ఎవరికి? ప్రారబ్ధం దేహం అనుభవిస్తుంది. దేహము నేను అనే బుద్ధి నీకు పోయినప్పుడు ప్రారబ్ధం నిర్నం చేస్తుంది. మీ చేతిమీద కేన్సర్ వచ్చింది కదా అది ప్రారబ్దం కాదా అని భగవాన్‌ని అడిగారు. రమణమహర్షిగారు ప్రారబ్దం అనుభవిస్తున్నారు అని చూచేవాడు అనుకుంటున్నాడు. నేను అనుకోవటానికి ఇక్కడ నేను లేదుకదా. దేహగతమైన నేను ఉంటే వాడు అనుకుంటాడు. అలా అనుకునే నేను ఏనాడో పోయింది. ఇక్కడ ఉన్న నేను ఎవరో మీకు తెలియదు. చెప్పినా మీకు అర్థంకాదు అన్నారు భగవాన్. రామకృష్ణపరమహంస గారికి కంఠంలో కేన్సర్ వచ్చింది. ఆయన చివర రోజులలో మజ్జిగ కూడా మింగలేకపోయే వారు. మేము ఇంతమంది ఉన్నా మీకు మజ్జిగకూడా ఇవ్వలేకపోతున్నాం అని లాటూ అడిగితే, లాటూ ఇటువంటి నోర్లు కొన్ని లక్షల నోర్లు ఉన్నాయి. ఎన్నో నోర్లు మజ్జిగ తాగుతూ ఉంటే ఈ నోరే తాగాలని ఎక్కడ ఉంది. అది యూనివర్సల్ ఐ. అది విశ్వాత్మ. ఇండివిడ్యువల్ ఐ అక్కడ లేదు.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ. నువ్వు నన్ను ఒక్కడినే శరణు వేడుకో అన్నాడు పరమాత్మ. అది శరణాగతి మార్గం. ప్రహ్లాదుడిది శరణాగతి మార్గం. భగవంతుడి కోసం తల్లిదండ్రులని వదిలేసాడు. తల్లిదండ్రులని చూడటం ధర్మమే. నాకోసం నీ ధర్మాన్ని వదిలేసినా అందులో దోషం లేదు అన్నాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడనే విశ్వాసం కనుక నీకు నూటికి నూరుపాళ్ళు కుదిరితే వాడికి మాత్రమే శరణాగతి మార్గం కుదురుతుంది. నాకు ఆ కోరిక నెరవేరలేదు, ఈ కోరిక నెరవేరలేదు, అది అలా ఉంటే బాగుండును, ఇది ఇలా ఉంటే బాగుండును అంటే వాడు శరణాగతి పొందలేదు అని అర్థం. ఈశ్వరుని సంకల్పమే తన సంకల్పం, ఈశ్వరుని ఇష్టమే తన ఇష్టం అనుకునేవాడు శరణాగతి పొందగలడు అన్ని మార్గాలు శరణాగతి మార్గంలో కలవాలి అని రమణమహర్షిగారు చెప్పారు. రమణమహర్షిగారిమీద ఒక అపవాదు ఉంది. ఆయన జ్ఞానమార్గం గురించే చెప్పారు, భక్తి మార్గం గురించి చెప్పలేదు అంటారు. నీకు శరణాగతిమార్గం కుదిరితే విచారణ అక్కరలేదు అని భగవాన్ చెప్పారు. భగవంతుడి నామస్మరణ కూడా ఆయనని ప్రేమించటానికి ఉపయోగపడుతుంది. విషయాల మీద నుంచి మనస్సుని వెనక్కి లాగమని పరమాత్మ చెప్పాడు. మా మనస్సు విషయాల మీద అలవాటు అయిపోయింది ఎంత లాగినా వెనక్కి రావటంలేదు అని చైతన్యుడిని అడిగితే పోనీ ఆ పద్ధతిని వదిలేసి కృష్ణుడి నామాన్ని స్మరించండి, కృష్ణుడి రూపాన్ని ధ్యానం చేయండి, ఆయన గుణకర్మలని శ్రవణం చేయండి. ఇంక మీ మనస్సు విషయాలమీదకు వెళ్ళదు,

పరమాత్మ దగ్గరపడి ఉంటుంది అని చైతన్యప్రభువు అన్నాడు. గృహస్థులు మీరు చెప్పిన మాటలు బాగానే వింటున్నారు. మీరు హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే, హరేరామ హరేరామ రామ రామ హరే హరే అని మీరు నామం చేస్తూ ఉంటే వాళ్ళు కూడా మీ వెనకాల నామం చేస్తున్నారు కానీ వీళ్ళు అభివృద్ధిలోకి వచ్చినట్టుకాని, శాంతిగా ఉన్నట్టుగాని ఏమీ కనబడటంలేదు అని శ్రీకృష్ణచైతన్యుడిని అడిగారు. చైతన్యుడు ఏమని చెప్పాడంటే ఒక కుండ ఉంది, దానికి పెద్ద బొక్కం లేదు, చిన్న బొక్కం ఉంది. నువ్వు కుండ నిండా నీళ్ళు పొయ్యి. చిన్న బొక్కం అయినా రెండు మూడు రోజులలో నీళ్ళన్నీ కారిపోతాయి కదా. గృహస్థులకి నా బోధకూడా అలాగే ఉపయోగపడుతుంది అన్నాడు. వాళ్ళు శ్రద్ధగా వింటారు. కానీ దానిని నిగ్రహించుకోవటం, నేను చెప్పిన మాట కాపాడుకోవటం కష్టం అవుతుంది. అంటే గృహస్థాశ్రమంలో ఉండగా అసలు ఎవరూ తరించరు అనికాదు, కొద్దిమందే తరిస్తారు అని చెప్పటంకోసం అలా అన్నారు. శ్రీకృష్ణచైతన్య యొక్క ఇంద్రియనిగ్రహం ఎట్టిది అంటే ఆయన నాలుకమీద పంచదార వేస్తే ఒక్క పంచదార రేణువు కూడా తడి అవ్వదు. మళ్ళీ మీరు ఆ పంచదార తీసేసుకోవచ్చు వాడు శ్రీకృష్ణచైతన్యుడు.

ద్వైతం చాలా ప్రమాదం. నీకు అద్వైతానుభవం కలిగే వరకూ ద్వైతం నిన్ను వెంటాడుతుంది. అద్వైతానుభవాన్నే అమృతానుభవం అంటారు. ద్వైతం అంటే ద్వంద్వాలు. ఆ ద్వంద్వాలలో నువ్వు చిక్కుకోకు. గౌరవాలు, అగౌరవాలు, సంతోషాలు, దుఃఖాలు వీటిల్లో ఏమీ నువ్వు చిక్కుకోవద్దు. ఇవన్నీ బయటగొడవలు, నీ అంతఃకరణాన్ని నువ్వుపాడుచేసుకోకు. ఈ ద్వంద్వాలని కనుక జయిస్తే వాడు ఆత్మయందు స్థిరుడై ఉంటాడు, వాడికి స్థిరత్వం వస్తుంది. రామకృష్ణపరమహంస ఏమన్నాడు అంటే నువ్వు నిద్రపోతున్నావు నీకు చాలా స్వప్నాలు వస్తాయి. నువ్వు స్వప్నంలో ఉండగా స్వప్నం నిజం అనుకుంటున్నావా? అబద్ధం అనుకుంటున్నావా? కళ్ళు తెరిచేవరకూ స్వప్నం నిజమే. కళ్ళు తెరిచాక స్వప్నం నిజం కాదు అనుకుంటావు. అలాగే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగాక ఈ ప్రపంచం కూడా అంతే. ఇందులో ఉన్న నామ, రూపాలు చావులు, పుట్టుకలు, కష్టాలు, సుఖాలు ఇవన్నీ నీ మనస్సు కల్పితాలు అని తెలుస్తుంది. ఎక్సెప్ట్ గాడ్ ఎవ్విరితింగ్ ఈజ్ క్రియేటెడ్ బై ది మైండ్. నీకు జ్ఞానం కలిగాక ఉన్నది ఒక్కటంటే ఒక్కటే అనే అనుభవం వస్తుంది అప్పుడు ఏదీ నిన్ను చలింపజేయలేదు అన్నాడు రామకృష్ణుడు. సముద్రంలో నీరు ఎలా నిండుగా ఉంటుందో అలాగ పరమాత్మని పొందిన యోగి జ్ఞాన, విజ్ఞానములతోటి నిండి ఉంటాడు. మీరు బుద్ధితోటి గ్రహించిన శాస్త్రాన్ని జ్ఞానము అంటారు. అదే మీకు అనుభవంలోకి వస్తే అది విజ్ఞానమవుతుంది. సమతోష్టాష్మకాంచనః అంటే బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడికి మట్టి, రాయి, బంగారము ఒకలాగే కనిపిస్తాయి అని. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడు మట్టికి, రాయికి, బంగారానికి వ్యత్యాసమే చూడడు. భార్యభర్తలు ఇద్దరూ ముసలివాళ్ళు అయిన తరువాత

తపస్సు చేసుకోవటానికి ఆశ్రమానికి బయలుదేరారు. వాళ్ళు ఏకాంతవాసంగా కొంతకాలం జీవించటంకోసం వెళుతున్నారు. ముందు భర్త తరువాత భార్య నడుస్తున్నారు. రోడ్డు పక్కన ఎవరిదో బంగారం పడిపోయింది. భర్త ఆ బంగారాన్ని చూసాడు. ఆ పక్కన ఉన్న మట్టి బంగారం మీద పడేసాడు. భర్త చేసిన పని భార్య చూసింది. దగ్గరకు వచ్చి మట్టి కప్పుతున్నారు ఏమిటి అని అడిగింది. అక్కడ బంగారం ఉంది, ఆ బంగారాన్ని చూచి నీకు మళ్ళీ ఆకర్షణ కలుగుతుందేమోనని నీకు కనపడకుండా మట్టి కప్పాను అన్నాడు. మట్టికంటే మీరు బంగారం ఎక్కువ అనుకుని నాకు దాని మీద ఆకర్షణ కలుగుతుంది అని పైన మట్టి కప్పారు. అంటే మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? మట్టి బంగారం సమానం కాదనేకదా. నాకు బంగారానికీ మట్టికీ తేడా లేదు. గీతలో చెప్పింది ఏమిటి? రెండూ సమానంగా కనపడాలి అని. కానీ మీకు ఇంకా సమబుద్ధి కలగలేదు. అందుచేత సాధన చేసినా సక్సెస్ అవ్వటం కష్టం అని చెప్పింది. ఈ శరీరం భూమి మీద తిరుగుతున్నప్పుడే శరీరం లేని స్థితిని, ప్రపంచంలేని స్థితిని ఎవడైతే పొందాడో వాడు యోగి. వాడు ఆత్మజ్ఞాని. వాడికి మట్టి, రాయి, బంగారం ఈ మూడూ సమానంగా కనిపిస్తాయి.

మన దగ్గర పది రూపాయలు ఉన్నాయి అనుకోండి, మనకి అవసరం లేకపోతే చింపేయం. ఆ పది రూపాయలు అవసరం అయిన వాళ్ళకి ఉపయోగిస్తాము. కానీ రమణ మహర్షిగారు అరుణాచలం వచ్చి ఆయన జేబులో ఉన్న మిఠాయి, డబ్బులు అవి తీసి చెరువులో పడేసారు. లాగు తీసేసి చెరువులో పడేసారు. చొక్కాని రెండు ముక్కలు చేసి ఒక ముక్క చెర్లో పడేసారు. ఇంకో ముక్క గోచీ పెట్టుకున్నారు. సన్యాసి అయిపోయారు. మనం అయితే మనకి ఆకలి లేకపోతే లడ్డు ఎవరికో ఒకరికి ఇస్తాం తినమని. ఆయనకి అలా అనిపించలేదు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ బాడీలెస్, మైండ్‌లెస్, వరల్డ్ లెస్, ఎవ్విరితింగ్ ఈజ్ లెస్. ఆ స్థితిలో ఆయన అన్నీ పడేసారు. ఆ స్థితి రాకుండా మీరు రోడ్డు మీద ఏమీ పడేయకండి. నేను చెప్పింది ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోండి. వారు శరీరం ఉన్నా చచ్చినవాడితోటి సమానం, ప్రపంచం ఉన్నా ప్రపంచం లేనివాడితోటి సమానం. విధి, ఆగామి, సంచితం వీటితోటి వారికి ఏమీ సంబంధం లేదు. అక్కడ వక్తిభావన లేదు. ఉన్నదేదో ఉన్నట్టు భగవాన్‌కి వ్యక్తమయ్యింది. ఈ శరీరం భూమిమీద తిరుగాడుతూ ఉండగానే మీరు ఆత్మానుభవం పొందాలి కాని చనిపోయిన తరువాత చేసేది ఏమీ లేదు. ఎందుచేతనంటే వాసనలు పునర్జన్మలను తీసుకువచ్చేస్తాయి. వాసనాక్షయం అవ్వకుండా మీకు శాంతి కలుగదు. వాసనాక్షయం అవ్వాలి.

ఈ రోజు సబ్జక్టు ఏమిటి అంటే బయటి గొడవలు అన్నీ బయట వదిలేయండి, లోపలికి ఏమీ తీసుకోకండి. మీరు ధైర్యంగా ఉండండి. మీరు శాంతిగా ఉండి మనస్సుని విషయాలలోంచి ఉపసంహరించి నన్నే చింతిస్తూ ఉంటే, నా అనుగ్రహం కోసం మీరు

పనిచేస్తూ ఉంటే, నన్ను ప్రేమిస్తూ ఉంటే, మీ మనస్సు నాచుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే అప్పుడు నా స్వరూపం పొందుతారు అన్నాడు పరమాత్మ. స్వార్థం లేకుండా పని చేయటం భగవంతుడిని ప్రేమించటం అంత తేలిక కాదు. అది చేసేటప్పుడు తెలుస్తుంది. గొయ్యి ఎంత లోతు ఉందో దిగితేనేగాని తెలియదు. మనం నిజంగా ప్రేమిస్తున్నామా లేకపోతే ప్రేమిస్తున్నట్టు నటిస్తున్నామా? మీరు చదువులు చదివేస్తే నామీద ప్రేమ కలుగుతుందా? అసలు మీ స్వభావం ఎలా ఉందో చూసుకోండి. మీ స్వభావాన్ని బట్టి మీరు మాట్లాడతారు, మీ స్వభావాన్ని బట్టి మీరు పనులు చేస్తారు, మీ స్వభావాన్ని బట్టి మీరు ప్రేమిస్తారు. ముందు ఆ స్వభావాన్ని మార్చుకోండి. విషయచింతన మన స్వభావం. దైవాన్ని చింతించటం మన స్వభావం కాదు. తేలు కుడుతుంది, పాము కరుస్తుంది అది దాని స్వభావం అలాగే విషయ చింతన మనకి స్వభావం. నువ్వు నీ స్వభావాన్ని మార్చుకుంటేగాని నన్ను ప్రేమించలేవు, నాకోసం పనిచేయలేవు, నీ మనస్సులో ఉన్న ఆలోచనలు నా చుట్టూ తిరగవు అంటున్నాడు పరమాత్మ. భగవద్గీతలో చెప్పిన విషయం మీరు ఆచరణలోనికి తెచ్చినప్పుడు అందులో ఉన్న కష్టం మీకు తెలుస్తుంది. అప్పటిదాకా మీకు తెలియదు. ఒకవేళ మీలో ఏమైనా దోషాలు, బలహీనతలు ఉన్నా మీరు కంగారుపడకండి, తొందరపడకండి. దేరీజ్ ఈశ్వర. పెద్ద గడ్డిమేటుకూడా చిన్న అగ్గిపుల్లవేస్తే తగులబడిపోతుంది. అలాగే మీలో ఎన్ని బలహీనతలు, ఎన్ని దోషాలు ఉన్నప్పటికీ నా అనుగ్రహం వలన అన్నీ పోతాయి. మీ హృదయంలో ఉన్న బండ రాళ్ళని బయటికి లాగిపడేసే వాడిని నేను ఉన్నాను. భరించేవాడిని నేను ఉండగా మీకు ఎందుకు భయం అంటున్నాడు పరమాత్మ.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-07-2012, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఏ పనులు ఎలా చేయాలి అని నేర్చుకొంటున్నాము అలాగే మన దేహం చనిపోయేటప్పుడు ఎలాగ చనిపోవాలి అనేది మనం నేర్చుకోవాలి. ఇప్పుడు మనం దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము, మనస్సుతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము, విషయాలతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము. అవన్నీ నిజాలుకాదు. దేహానికి చావు వచ్చే రోజుకైనా వాటితోటి తాదాత్మ్యం వదులుకోవాలి. మన శరీరాన్ని ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకొన్నా అది ఏదోరోజున చనిపోతుంది. అది దాని స్వభావం. కాని మరణంలేని వస్తువు ఒకటి మన హృదయంలో ఉంది. అది ఒక్కటే నిజం, మిగిలినవన్నీ తలంపులే. చనిపోవటం నేర్చుకోవటం అంటే దేహం చనిపోయే రోజుకైనా ఈ చనిపోయే దేహం నేనుకాదు, మన హృదయంలో ఉన్న మరణంలేని వస్తువే నేను అని ఆ సద్వస్తువుతో మనకు తాదాత్మ్యం రావాలి, అదే నిజమైన మరణం, అదే కడసారి జన్మ. హృదయంలో ఉన్న మరణంలేని వస్తువుతో తాదాత్మ్యం పొందిన తరువాత నీ శరీరం చనిపోతూ ఉన్నా నేను చనిపోతున్నాను అనే భావన నీకు రాదు. ఇప్పుడు శరీరం ఉన్నప్పుడు

నువ్వు ఎలాగ ఉన్నావో అలాగే శరీరం పోయిన తరువాత కూడా నేను ఉంటాను అని ప్రాక్టికల్‌గా నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఆ ఉండటం అనేది మనకు అనుభవంలోనికి రావాలి. ఏవో పుస్తకాలు చదవటంకాదు మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువుతో మనకు తాదాత్మ్యం రావాలి. గాంధీగారిని కాల్చి చంపినప్పడు హేరామ్, హేరామ్, హేరామ్ అని ఆత్మారాముడితో తాదాత్మ్యం పొంది చనిపోయాడు అంటే డయ్యింగ్ నేర్చుకున్నాడు. గాంధీగారు చనిపోయేటప్పడు రాజగోపాలాచారి ఏమన్నారు అంటే నౌ హి బికేమ్ ఇమ్మోర్టల్ అన్నాడు.

గోవిందుడిని తెలుసుకోవటానికి అనేక మార్గాలు ఉన్నాయి. అందులో భక్తిమార్గం గొప్పది. నువ్వు బాగుపడటానికి భక్తి మార్గం చాలు. నువ్వు భక్తి మార్గాన్ని విడిచిపెట్టకుండా అందులో సిన్సియర్‌గా ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ప్రపంచంలో ఎవ్వరికీ లేని చెడ్డ వాసనలు నీలో ఉన్నా అవి అన్నీ పోతాయి, భక్తికి అంత శక్తి ఉంది, నువ్వు నిర్వాణసుఖం పొందటానికి భక్తిమార్గం సరిపోతుంది, నీలో ఉన్న చెడువాసనలను బయటకులాగి కాల్చి బూడిదచేసే శక్తి భక్తిమార్గానికి ఉంది అని రామకృష్ణుడు చెప్పేవారు. ఆయనకు ఎవరైనా భక్తులు లగ్జరీ వస్తువులు, శాలువాలు వంటివి ఇస్తే నేను అలౌకికుడినిరా, నన్ను లౌకికుడిని చెయ్యవద్దురా బాబూ అనేవారు.

వినరాబాబూ, అనరాబాబూ గోవిందుడే గురువు, గురువే గోవిందుడు అని వినరాబాబూ అనరాబాబూ
దుస్సాంగత్యం విడిచిపెట్టు, సత్సాంగత్యం చెయ్యరాబాబూ వినరాబాబూ అనరాబాబూ
దుర్వాసనలు పోగొట్టుకోరా సద్వాసనలు సంపాదించుకోరా వినరాబాబూ అనరాబాబూ

అని రామకృష్ణపరమహంసగారు ఆయనలో ఆయన పాటలు పాడుకొనేవారు. వినరాబాబూ అనరాబాబూ అంటే నేను చెప్పిన మాటలు విని ఇంటికి వెళ్ళి స్మరించుకో అని చెప్పటం. నీకు ఎన్ని దుర్వాసనలు ఉన్నా భయపడకు సత్సాంగత్యం చేస్తే అన్నీ పోతాయి. నువ్వు బాగు పడాలంటే సత్సాంగత్యానికి మించిన ఔషదం లేదు అని చెప్పారు. నేను హైదరాబాద్‌లో మాట్లాడుతూ మన భారతదేశంలో స్పిరిట్యువల్ పీపుల్ చాలామంది ఉన్నారు. రామకృష్ణుడిది నేకెడ్ స్పిరిట్యువాలిటీ అని చెప్పాను. అక్కడ ఒక రిటైర్డ్ ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసరు ఉన్నారు. మీటింగు అయిన తరువాత ఆయన నా దగ్గరకు వచ్చి మేము వంశపారంపర్యంగా రామకృష్ణుడి భక్తులము. ఆయన సాహిత్యం చాలా చదివాను కాని నేకెడ్ స్పిరిట్యువాలిటీ అనేది మీ నోటి నుండే వింటున్నాను ఇంతకు ముందు ఎక్కడా చదవలేదు, వినలేదు అని చెప్పారు. ఆయనలో నేను సంతోషించేది ఏమిటి అంటే రామకృష్ణుడిలో కపటంలేదు, అసలు లౌక్యంగా మాట్లాడటం ఎలా ఉంటుందో ఆయనకు తెలియదు. ఆయన ఎటువంటి పనులు చేసేవాడు అంటే ఒకసారి నలుగురు ఆడవాళ్ళు వచ్చి ఆయన దగ్గర కూర్చున్నారు. ఆయన వెళ్ళి వారి మధ్య కూర్చున్నారు, వారు లేవలేదుకాని కొంచెం ప్రక్కకు జరిగి దూరంగా కూర్చున్నారు. ఎందుకు అలా జరిగారు అని రామకృష్ణుడు వారిని అడిగాడు. నేను దేహం లేనివాడిని. దేహం

ఉంటే అది పురుషదేహం అవుతుంది లేకపోతే స్త్రీదేహం అవుతుంది. మీది స్త్రీ దేహంగా చూసుకుంటున్నారు కాబట్టి నేను పురుషదేహంగా మీకు కనిపిస్తున్నాను. అందుచేత ప్రక్కకు జరిగారు. అంటే మీకు బేదబుద్ధి పోలేదు. మీ ప్రక్కన కూర్చోవటానికి నాకు సిగ్గు వేయటం లేదు, నా ప్రక్కన కూర్చోవటానికి మీకు సిగ్గు వేస్తోంది. అంటే మీకు దేహబుద్ధి ఇంకా పోలేదు. ఈ దేహాన్నిబట్టేకదా మీరు నన్ను పురుషుడు అనుకొంటున్నారు. దేహబుద్ధిని మీరు దాటాలి. వారు అలా జరగటంలో ఏమీ పొరపాటులేదు, మామూలుగా ప్రాపంచికంగా చేసే విషయమే అది. ఆయన ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో వారికి అర్థమయ్యేలాగ, సబ్జక్టు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పటానికి రామకృష్ణుడు అలా చెప్పాడు.

ఇప్పుడు మీరందరూ గాలిపీల్చుకుంటున్నారు. అది మీకు తెలుస్తోంది కదా. కాని మొదటి గాలి ఎప్పుడు తీసుకున్నారో అది మీకు తెలియదు, అలాగే చనిపోయేటప్పుడు ఇదే చివరి శ్వాస అని వాడికి తెలియదు. మీ మరణకాలంలో నన్ను స్మరించుకుంటే నా స్వరూపం మీకు ఇస్తాను అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. అంటే ఇంకో పది నిమిషాలలో చనిపోతాము అనగా స్మరించుకుంటే కుదరదు. ఆ చివరిశ్వాస పోయేటప్పుడు ఏవాసన మీకు లేకుండా కేవలం గోవిందుడి స్మరణే కనుక ఉంటే అప్పుడు ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు. చివరి శ్వాస పోయేటప్పుడు గోవిందుడి ధ్యాస రావటం చాలా కష్టం. ఎందుచేతనంటే మీకు లోక వాసనలు, దేహవాసనలు, శాస్త్రవాసనలు ఏమి ఉన్నా అవే మీకు గుర్తుకు వస్తాయి కాని గోవిందుడు మీకు గుర్తుకురాడు. అంటే గోవిందుడి మీద మీకు భక్తి లేదు అని కాదు, అంతకంటే బలమైన వాసనలు మీలో ఉంటాయి. అవే గుర్తుకువస్తాయి కాని పరమాత్మ మీకు గుర్తుకురాడు. మీరు జీవితం పొడుగునా గోవిందుడి స్మరణ చేసినా చనిపోయే టైములో ఆయన గుర్తుకు వస్తాడు అని చెప్పలేము. ఇంతకంటే బలమైన వాసనలు మీకు ఉండవచ్చు. అందుచేత వాసనాక్షయం అవ్వాలి. వాసనా క్షయం అవ్వాలి అంటే సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యాలి. వాసనాక్షయం అవ్వటానికి ఒక్క భక్తిమార్గం సరిపోతుంది అంటే మిగతా మార్గాలు అనుసరించకూడదు అని కాదు. భక్తిమార్గంలో తేలికగా, సులభంగా మీకు సమస్యలు పరిష్కారం అయిపోతాయి. మాకు వేలాది వాసనలు ఉన్నాయి అని భయపడకండి. గోవిందుడి పాదాలపట్ల మీకు ఉన్న ఆ భక్తిప్రవాహంలో మీకు ఎన్ని వాసనలు ఉన్నా, ఎంత బరువైన వాసనలు ఉన్నా కూడా అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి.

నీకు ఎన్ని వికారాలు ఉన్నా అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. మన ఇంట్లో ఎన్ని ఎలుకలు ఉన్నా ఇల్లు కాలిపోతే అందులో ఉన్న ఎలుకలు అన్నీ కాలిపోతాయి. అలాగే మీ మనస్సులో ఎన్ని బలహీనతలు ఉన్నా ఆ మనస్సును నువ్వు కాల్చి బూడిద చేయగలిగితే ఆ బలహీనతలు అన్నీ కాలిపోతాయి. సాధన బాగా జరగాలి అంటే శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం రెండూ జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి. మానసికంగా బాగా ఉన్నామని శరీరాన్ని గాలికి విడిచిపెట్టకూడదు.

శారీరకఆరోగ్యం మానసికఆరోగ్యానికి సహకరిస్తుంది. మానసికఆరోగ్యం శారీరకఆరోగ్యానికి సహకరిస్తుంది. ఈ రెండు ఆరోగ్యాలు బాగా ఉండాలి అంటే మనం తీసుకొనే ఆహారం విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనకు ఒక చెడ్డ అలవాటు ఉంది అనుకోండి. ఆ చెడ్డ అలవాటు ఎందుకు వచ్చింది, ఎప్పడు వచ్చింది అని రాపాడించుకోకూడదు. ఆ చెడ్డ అలవాటును రిపీట్ చెయ్యటం మానేస్తే దానికి శక్తి పోతుంది. మీకు కడుపునొప్పి వచ్చిందనుకోండి. అది ఎందుకు వచ్చింది అని రోజూ ఆలోచించటం కంటే దానిని పోగొట్టుకోండి. అలాగే మీకు చెడ్డ అలవాటు ఉంటే అది ఎందుకు వచ్చింది అని పదిసార్లు రాపాడించుకోకుండా ఉన్న దానిని పోగొట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. నీ కళ్లతో నువ్వు చూసుకో, ఎదుటి వారి కళ్లతో నువ్వు చూసుకోవద్దు. నీ బలహీనతలు నీకు తెలిసినట్లు యితరులకు తెలియవు కదా. నువ్వు మనస్సును పరిశీలన చేసుకో. నీ మనస్సులో ఏమి జరుగుతోంది, ఎటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయి అని పరిశీలన చేసుకో.

రామకృష్ణుడి దగ్గరకు వెళితే ఆయన మూకుమ్మడి మాటలు మాట్లాడడు, స్పెసిఫిక్‌గా మాట్లాడతాడు. నువ్వు ఏవో లోకం సమస్యల గురించి మాట్లాడకు, నీకున్న సమస్య ఏమిటో చెప్పు అంటాడు. రామకృష్ణుడి దగ్గర ఏవో పెళ్లిళ్ల గొడవ వస్తే అక్కడ ఉన్నవాడు ఏమండీ పెళ్లిళ్లు ఉన్నాయి కాబట్టి పుట్టేవాడు పుడుతున్నాడు. పెళ్లిళ్ల వ్యవస్థ లేకపోతే కొత్తవారు ఈ భూమిమీదకు ఎలావస్తారు అందుచేత పెళ్లిళ్లు ఉండాలి కదా అన్నాడు. రామకృష్ణుడు ఏమన్నాడంటే నువ్వు పుట్టకముందు ఈ సమాజం ఉందా, లేదా? అలాగే నువ్వు చనిపోయాక ఈ సమాజం ఉంటుందా, లేదా? లోకం గురించి మాట్లాడటానికి అంత పెద్దవాడివా నువ్వు. అటువంటి బుడబుక్కల మాటలు వద్దు. నీకు ఇష్టమయితే పెళ్లిచేసుకో లేకపోతే మానెయ్యి. లోకం గురించి, సంతానం గురించి మాట్లాడకు. అసలు పెళ్లి చేసుకోకుండా నువ్వు ఉండగలవో, లేదో ముందు చెప్పు అన్నాడు. ఉండలేను అనిచెప్పాడు. అయితే పెళ్లిచేసుకో, యిటువంటి పిచ్చిపిచ్చి మాటలు ఎందుకు. అసలు నీకు ఉన్నరోగం ఏమిటో చెప్పకుండా లోకం గురించి, దేవుడిగురించి, సమాజం గురించి మాట్లాడతావు ఏమిటి? యిటువంటి వారినే వంచకులు అంటారు. ఇలా చెప్పటం వలన ఆ మనిషికి బాధకలగవచ్చు, ఒకవేళ వాడికి బాధకలిగినా ఆమనిషి బాగుపడాలి,అదీ ఆయన ఉద్దేశ్యం.

చాలామంది కులంతోటి, డబ్బుతోటి, తెలివితేటలతోటి తాదాత్మ్యం పొంది పాడైపోతున్నారు. మీకు ధనం ఉంటే ఉండనివ్వండి, మేము ధనవంతులం, మేము ధనవంతులం అని అనుకోవద్దు. మీకు చదువు ఉంటే ఉండనివ్వండి, మేము పండితులం అని అనుకోవద్దు. మీరు దేశానికి ఏదైనా సేవ చేస్తే నిర్మలంగా చెయ్యండి అంతేగాని మేము దేశసేవకులం అని అనుకోవద్దు. ఇలా వారు కాని గొడవలతో తాదాత్మ్యం పొంది మనుషులు పాడైపోతున్నారు. అంటే బయటకు నున్నగా కనిపిస్తారు, లోపల కుళ్లిపోతారు.

మన హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు శాంతిసాగరం, ఆనందసాగరం. అవతారపురుషులు అందరూ కూడా అందులో నుండి వచ్చే కెరటాలే. అవతారపురుషుడైన రాముడు భార్య గురించి కంటి నీరు పెట్టుకొన్నట్లు, కృష్ణుడు అబద్ధాలు చెప్పినట్లు మన పురాణాలలో కనిపిస్తాయి. అంటే ఇక్కడ మీరు గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే అవతారపురుషులు ఎప్పుడైతే శరీరం ధరించి వచ్చారో కొన్ని శరీర ధర్మాలు వారికి కూడా తప్పవు. ఆ శరీరం పంచభూతాలతో తయారయ్యింది, ఆ పంచభూతాల ప్రభావం శరీరం మీద ఉంటుంది. ఆ శరీరం అలా రియాక్టు అవుతుంది కాని దానికి మనకు సంబంధం లేదు అని లోపల వారికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. అవతారపురుషులు కూడా కంటినీరు పెట్టుకొంటున్నారు అంటే వారు దుఃఖపడుతున్నారు అనికాదు, ఆ టైములో శరీరం అలా రియాక్టు అవుతుంది, అది పంచభూతాల లక్షణం.

చైతన్యం గురించి ఎవరైనా మాట్లాడుతూ ఉంటే శ్రవణం చేయండి, చైతన్యం గురించి వ్రాయండి, మంచిదే అంతమాత్రంచేతనే చైతన్యం మీకు తెలియబడదు. నీవు ఎంత వరకు డిజర్వు అయ్యావు, నీకు ఉన్న అర్హతను బట్టి, నీలోపల ఉన్న పవిత్రతను బట్టి అది నీకు తెలియబడుతుంది. రామకృష్ణుడి గురించి నెహ్రూ ఏమని వ్రాసాడు అంటే దేవుడు ఉన్నాడో లేడో నాకు తెలియదు కాని రామకృష్ణుడు పరమపవిత్రుడు అని చెప్పాడు. ఆయనకు ఏమైనా డబ్బు ఉందా, చదువు ఉందా, ఆస్తులు ఉన్నాయా ఏమీ లేవు. బాహ్యంగా చూస్తే ఆయన ఎందుకు పనికిరానివాడు కాని చైతన్యం ఆయనను వరించింది అంటే అక్కడ యోగ్యత ఉంది అది మనం గుర్తించలేకపోవచ్చు. నీలో అర్హత ఉన్నప్పడు, యోగ్యత ఉన్నప్పడు సమాజం గుర్తించినా గుర్తించకపోయినా ఈశ్వరుడు గుర్తిస్తాడు, ఆయన గుర్తించి మిమ్మల్ని ఎక్కడ కూర్చోబెట్టాలో అక్కడ కూర్చోబెడతాడు. ఏసు అంటాడు కొండమీద ఉన్న దీపాన్ని ఎవరికీ కనబడకుండా నువ్వు చేయగలవా? ఒకవేళ నీకు అసూయ ఉన్నంతమాత్రం చేత ఆ దీపాన్ని ఎవరికీ కనబడకుండా ఆపగలవా? నువ్వు చూడలేకపోతే నీకళ్ళు మూసుకో అంతేగాని ఇతరులు చూడకుండా నువ్వు చెయ్యగలవా? ఒక మనిషిని జ్ఞానం వరించినప్పడు, చైతన్యానుభవం పొందినప్పడు అది లోకానికి తెలియకుండా నువ్వు చెయ్యగలవా? కొండమీద దీపం పెట్టి ఎవరికీ కనబడకూడదు అంటే కుదురుతుందా. జీవ లక్షణాలు ఎలా పోగొట్టుకోవాలో పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. కృష్ణుడు చెప్పినమాటలు రామకృష్ణుడికి, రమణమహర్షికి వర్తించవు, అర్జునుడికి వర్తిస్తాయి. అర్జునుడు అంటే జీవుడు. మొన్న అరుణాచలంలో ఎవరో అన్నారు ఏమండీ నాన్నగారు మీరు అంతకష్టపడి చెపుతున్నారు. అర్జునుడు ఉన్నాడు కాబట్టి ఈ గొడవ అంతా వస్తోంది అందుచేత అర్జునుడిని తీసేయమని మీరు భక్తులకు చెప్పండి. అర్జునుడిని తీసేస్తే కృష్ణుడే మిగులుతాడు కదా అంటున్నారు. జీవలక్షణాలు ఉంటే అర్జునుడు, జీవలక్షణాలు పోతే పరమాత్మ. ఉన్నది ఒక్కటే అంటే లోపల

ఉన్న జీవుడిని తప్పిస్తే ఉన్నది దేవుడే. ఆ జీవుడిని తప్పించనంతకాలం దేవుడు మీకు కనబడడు. రామాయణంలో వస్తుంది రాముడు వాళ్ళు ప్రయాణంలో ముందు రాముడునడుస్తూ ఉంటాడు, తరువాత సీత, ఆ తరువాత లక్ష్మణుడు నడుస్తాడు ఇక్కడ లక్ష్మణుడికి పరమాత్మ దగ్గరగానే ఉన్నా కనబడకుండా ఎవరు అడ్డువస్తున్నారు, సీత అడ్డువస్తోంది, ఆవిడే మాయ. అలాగే పరమాత్మ నీ హృదయంలో ఎంతో సన్నిహితంగా ఉన్నా ఆయన కనబడకుండా నీకు జీవుడే అడ్డువస్తున్నాడు, ఆ జీవుడే అర్జునుడు. అందుచేత ఆ అర్జునుడిని తీసేయమని మీ భక్తులకు చెప్పండి. మీకు జీవలక్షణాలు ఉన్నాయి కాబట్టి వాటిని పోగొట్టుకోమని చెప్పవలసి వస్తోంది. జీవలక్షణాలు లేనప్పుడు ఇంక నీకు బోధ ఎందుకు?

మీరు నిరంతరం జపం చేయగలరా, ధ్యానం చేయగలరా, సత్పురుషుల దగ్గర కూర్చోగలరా అంటే కూర్చోలేరు. అందుచేత కొంచం సత్కర్మకూడా చేయండి. సమాజం ఉందని మరచిపోకండి. నువ్వు హద్దులుగా ఉన్నప్పుడు కొంచెం సామాజికస్పృహ ఉండాలి అంటే ఇతరుల కష్టసుఖాలలో కొంత పంచుకోవాలి. అది అయినా నువ్వు గొప్పలకోసం చేయకూడదు, చైతన్యస్థాయి పెంచుకోవటం కోసం చేయాలి. ఇది అర్థం చేసుకోండి. నువ్వు గొప్పలకోసం పనులు చేస్తే గౌరవాలు వస్తాయి కాని జ్ఞానం సున్నా, భగవంతుని అనుగ్రహానికి దూరమైపోతారు. మనం చేసే పని ఎలా ఉండాలి అంటే అది పదిమందికి ఉపయోగపడాలి, ఆ పని వల్ల భగవంతుని దయ మనకు రావాలి. ఇలా రెండు లాభాలు ఉండాలి. జీవుడికి అసాధ్యం ఉంటుంది కాని భగవంతుడికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీలేదు అర్జునుడిని చంపటానికి కర్ణుడు ఒక ఆయుధం సంపాదించుకొన్నాడు. యుద్ధం జరిగేటప్పుడు కర్ణుడు ఆయుధాన్ని అర్జునుడి మీదకు విడిచిపెట్టాడు. రథంతోలుతున్నది కృష్ణుడి రూపంలో ఉన్న పరమాత్మ. ఆ ఆయుధాన్ని ఆపుచేయలేము అని ఆయనకు తెలుసు. ఆయుధం వస్తూ ఉంటే రథాన్ని రెండు అడుగులు కిందకు తొక్కేసాడు. ఆయుధం వచ్చి అర్జునుడి కిరీటాన్ని పట్టుకొనిపోయింది. దీని అర్థం ఏమిటి అంటే కంఠం పోవలసింది. కిరీటం పోయింది, అదీ భగవంతుని అనుగ్రహం. నీకు ధుర్యోధనుడితో స్నేహం ఏమిటి అని కర్ణుడిని తిట్టేవారు అప్పుడు ఆయన అనేవాడు నాకు ఏమీ లేనప్పుడు చిన్నరాజ్యం ఇచ్చి దానికి అధికారిని చేసాడు, నన్ను ఎవరూ చూడనప్పుడు వాడు చూసాడు. యింతకాలం స్నేహం చేసి, వాడు నాకు ఇచ్చిన భోగాలు అనుభవించి, వాడు దుర్మార్గుడు అయినప్పటికీ వాడిని ఎలా విడిచిపెడతాను అన్నాడు. వాడు మంచివాడో, చెడ్డవాడో నన్ను కష్టకాలంలో ఆదుకొన్నాడు. ఒకవేళ మీరు అందరు కర్ణుడు చెడ్డవాడు అనుకొంటే అనుకోండి కాని నేను దుర్యోధనుడిని విడిచిపెట్టను అన్నాడు. అదీ స్నేహధర్మం.

పాండవులను కాపాడటానికి కృష్ణుడు కొన్ని అబద్ధాలను చెప్పాడు. ఇప్పుడు నన్ను సత్పురుషుడు అనుకొంటున్నారు. నేను అబద్ధాలు చెప్పినందుకు రేపటినుండి నన్ను చెడ్డవాడు

అని చెప్పుకొంటారు. దానివలన నా గౌరవానికి భంగం కలిగినా కూడా నా గౌరవాన్ని బలి యిస్తాను తప్ప పాండవులు చనిపోతూ ఉంటే మటుకునేను అంగీకరించను. యిందులో పరమాత్మకు స్వార్థం ఏమయినా ఉందా? ఏమీ లేదు అక్కడ సత్పురుషులను రక్షించటం అంతే. మీరు కర్మ చెయ్యండి, ఇష్టాలు, అయిష్టాలు పెట్టుకోకుండా చెయ్యండి. రామకృష్ణ పరమహంసకాని, శారదామాతకాని ఎవరికైనా భోజనం పెడితే వాడు ధనవంతుడా, పేదవాడా, వీడికి ఈ సహాయం చేస్తే మనకు ఏమి కలిసివస్తుంది అని ఈ రకంగా ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. మనం అయితే యివ్వటంలో కూడా వ్యాపారమే. ఏదయినా గౌరవం వస్తుంది అంటే పది రూపాయలు ఇస్తారు, గోడమీద పేరు వ్రాస్తాము అంటే పది రూపాయలు ఇస్తారు. ఇది అంతా వ్యాపారమే, అది కూడా కోరికే కదా. కోరికతోటి చేసిన కర్మ నిన్ను బంధిస్తుంది. కోరికలేకుండా కర్మ చేయటం చాలా కష్టం. కీర్తికాంక్ష మరీ చెడ్డది, అది పెద్దజబ్బు. యింక కామక్రోధాలే దానికంటే మెరుగు, వయస్సు పెరిగేకొలదీ కొంత తగ్గుతాయి. కీర్తికాంక్ష తగ్గదు. అది నెంబర్‌వన్ జబ్బు. ఈ రోజు మీకు అన్నం లేకపోతే అన్నంలేదు అనుకుంటున్నారు, బట్టలు లేకపోతే బట్టలులేవు అనుకుంటున్నారు, సంసారం సరిగా నడవకపోతే సంసారంలో ఇబ్బందులు పడుతున్నాము అంటున్నారు. కాని ఇవి అన్నీ మీకు సమకూరినాయి అనుకోండి వెంటనే కీర్తి కాంక్ష వచ్చేస్తుంది. మీదేహం చనిపోయేటప్పుడు కూడా అది మిమ్మల్ని విడిచి పెట్టదు. అది కూడా ఒక కోరికే. కీర్తికాంక్ష ఉన్నప్పుడు నువ్వు చేసే కర్మ మటుకు యోగం అవ్వదు. మీరు అధికంగా శ్రమపడనక్కరలేదు. మీరు రోజూ చేసుకొనే కర్మనే యోగంగా చేయండి, అప్పుడు కర్మబంధం నుండి విడిపోతారు. కర్మయోగం వలన కూడా మీకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. అర్జునుడికి కర్మమార్గం ఇష్టం కాబట్టి కర్మ చేస్తూ కర్మ బంధంలో నుండి విడిపోయి ఎలా తరింపబడాలో ఎక్కువగా పరమాత్మ చెప్పాడు. రామకృష్ణ పరమహంసగారు కర్మమార్గం గురించి చెపుతూ నువ్వు కర్మను బలవంతంగా విడిచిపెట్టవద్దు, చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి, ఆ కర్మే నిన్ను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది అనుకో ఇంక మనకు దాని గొడవ వదిలిపోతుంది, ఇంక ఏ సమస్యలు ఉండవు. మనం పని చేసేటప్పుడు చేస్తే ద్వేషంతో చేస్తాము లేకపోతే రాగంతో చేస్తాము. ఇలా రాగద్వేషాలతో చేస్తే ఆ పని నిన్ను బంధిస్తుంది. ఏ పని అయినా మనం రాగద్వేషములు లేకుండా చేస్తే అది నిన్ను అంటదు. ఇంకోటి జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. మనకు ఎక్కడైనా ప్రేమ ఉంది అనుకోండి, అప్పుడు ఏదైనా పని చేసినా నెమ్మదిగా చేస్తాము. ఎవడి మీద అయినా ద్వేషం ఉంది అనుకోండి ఆ స్పందన, ప్రతిస్పందన స్పీడుగా వచ్చేస్తుంది.

నువ్వు స్వార్థం లేకుండా, రాగద్వేషములు లేకుండా పని పనికోసమే చేస్తే, ఫలకాంక్ష లేకుండా పని పనికోసమే చేస్తే మహాభయంకరమైన సంసార సముద్రంలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తావు. మీ చేతిలో ఉన్న సత్కర్మే నిష్కామంగా చేయమని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మీరు వేదాలు పురాణాలు చదివేటప్పుడు అందులో ఈ లోకానికి వెళితే ఆ భోగం వస్తుంది,

ఆ లోకానికి వెళితే ఈ భోగం వస్తుంది అని ఉంటాయి, మీరు ఆ గొడవలలో పడవద్దు, మీకు అసలు భోగప్రవృత్తి వద్దు. కొంతమంది ధనం పెరిగితే అవసరాలు పెంచుకుంటారు. మీకు ధనం పెరిగితే దాచుకోండి అంతేగాని అవసరాలు పెంచుకోవద్దు, చాలామందిలో ఈ చెడ్డగుణం ఉంటుంది. మీకు నాలుగు ఎకరాలు ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటారు, యాభై ఎకరాలు ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటారు, కొంతమందికి ఆస్థి పెరిగేకొలది వికారం మాటలు వచ్చేస్తాయి. రమణమహర్షిగారు అటువంటి వారి గురించి వారినోటికి పక్షవాతం వచ్చింది అనేవారు. ఏమీ శ్రమపడకుండా, ఏమీ కష్టపడకుండా వచ్చిన సంపాదన మిమ్మల్ని బాగు చేయదు, ఆ సంపాదన వలన మీ మనస్సులో వికారాలు వస్తాయి, మీరు పతనమైపోతారు.

నీచేతిలో ఉన్నపనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి. పనిచేసేటప్పుడు ఫలితం నీకు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు, ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు. జరుగవలసింది జరిగే తీరును, జరుగరానిది జరుగనే జరుగదు, లోకంలో ఏది జరిగినా బెంగపెట్టుకోవద్దు. నువ్వు చేసిన కర్మనుబట్టి ఫలితం రాదు, ఈశ్వరుడి ఆజ్ఞనుబట్టి నీకు ఫలితం వస్తుంది. నీ డ్యూటీ నువ్వు చెయ్యి. ఫలితం తక్కువ వస్తోందని పని విడిచిపెట్టకు. నేను అది చేసాను, నేను ఇది సాధించాను అని చాలా మంది అంటారు. అన్నింటికీ నేను ముందుకు వచ్చేస్తుంది. మనందరం పాడైపోవటానికి ఈ నేనే కారణం. ఈ నేను నిజంకాదు. రాగద్వేషాలు, కామక్రోధాలు ఈ పెంటఅంతా ఈ నేనులో నుండే వస్తున్నాయి. దేహము నేను అనే తలంపులోనే మొత్తం పెంట అంతా ఉంది, దానిని తీసేస్తే ఏమీ లేదు అన్నారు భగవాన్. నేను అనే తలంపును తీసేస్తే నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి సముద్రం పొంగుతుంది. ఈ శాంతిసముద్రంలో నుండే అవతారపురుషులు వస్తున్నారు. అయితే వారికి మనకి తేడా ఏమిటి అంటే మనం బుడగలం, వారు పెద్ద పెద్ద కెరటాలు. బుడగలు ఎక్కడ ఉంటాయి? సముద్రంలోనే ఉంటాయి, కెరటాలు ఎక్కడ ఉంటాయి సముద్రంలోనే ఉంటాయి. రాముడు కృష్ణుడు కెరటాల వంటివారు, మనం బుడగలం. మనం అవ్వటానికి బుడగలం అయినా మనం ఎక్కడ ఉన్నాము సముద్రంలోనే ఉన్నాము అది మరిచిపోకండి. మీరు ఇతరులను పరిశీలించే బదులు మిమ్మల్ని మీరు పరిశీలించుకోండి. ఇతరులను విమర్శించేబదులు మిమ్మల్ని మీరు విమర్శించుకోండి. ఇతరులలో ఉన్న లోపాలను చూసేబదులు మీలో ఏ లోపాలు ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మన శరీరానికి చావు ఏ రోజు వస్తుందో, ఏ గంటలో వస్తుందో మనకు తెలియదు. అందుచేత ఈ శరీరానికి చావు రాక ముందే ఈ శరీరంలో ఉండగానే శరీరంలేని స్థితిని ఎవరైతే పొందారో వాడే నిజమైన సాధకుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

సెప్టెంబర్	23	సత్యసాయి నిగమ, హైదరాబాద్, సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి పుట్టినరోజు
సెప్టెంబర్	30	శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

సద్గురువు శ్రీనాన్నగారు

భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షిచే ఆశీర్వదింపబడి, నేటి భక్తశ్రేణిలో అత్యున్నత గౌరవాన్ని, ప్రేమాభిమానాలను, చూరగొన్న ఆధ్యాత్మిక శక్తిసంపన్నులు, మానవతావాది, ఉదారచరితులు అయిన సద్గురు శ్రీనాన్నగారు మనకు గొప్ప ఆధ్యాత్మిక వరం. శ్రీనాన్నగారి జీవితవిధానం భగవాన్ శ్రీరమణమహర్షి బోధతోనూ, భగవద్గీతా సారంతోనూ, నిండి 'నేను'కు నిజమైన అర్థంగా నిలుస్తోంది! జ్ఞానభాస్కరుడైన శ్రీనాన్నగారు తమ ప్రవచనాల ద్వారానూ, రమణభాస్కర మాసపత్రికద్వారానూ, మనకందించే నిర్మల ఆకాశధారవంటి తత్త్వబోధ మనలో జ్ఞానాంకురాన్ని వృద్ధిచేసి, మోక్షఫలాన్ని అనుగ్రహిస్తుంది. బొగ్గుగనిలో వజ్రం లభించడం ఎంత దుర్లభమో, ఈ మాయా ప్రపంచంలో మహాత్ములు లభించడం అంతే దుర్లభం, అట్టి మహాత్ముడే సద్గురు శ్రీనాన్నగారు. గుర్వనుగ్రహాన్ని సింహంతో పోలుస్తారు, ఏనుగు ఒక్క సింహానికి తప్ప మరెవ్వరికీ భయపడదు, అట్లే మన అహంకారం ఒక్క గుర్వనుగ్రహానికే లొంగుతుంది. అట్టి అనుగ్రహం వల్ల మనస్సు దాని మూలమైన హృదయంలో నశించి నేనెవరో? తెలియబడుతుంది. సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రధానంగా అంతరంలోని పరివర్తన మీద గురిపెట్టి, అనేక మంది జీవితాలలో మార్పు తీసుకొస్తూనే ఉన్నారు. మన సాధనా జీవితంలో ఎదురయ్యే అవరోధాలను తొలగించి, మోక్ష ప్రస్థానాన్ని సుగమం చేస్తూ, ప్రతిక్షణం మార్గదర్శిగా నిలుస్తూ, అంతిమ సత్యంలోకి మేల్కొనుటకు ఆయన చేసే కృషి అమూల్యం. పరమశాంతియే స్వరూపం, శాంతియే గురువు, శాంతియే దైవం, అని బోధిస్తూ స్వరూప ఎరుక మీద గురిపెట్టే శ్రీనాన్నగారి చూపు, మాట, స్పర్శ ఎంత మధురమంటే మరల మరల వారి పాదాల చెంతకు చేరాలనిపిస్తుంది. అట్టి గురువుపట్ల అచంచల విశ్వాసంతో వారి బోధను ఆచరించి తరించడమే మన కర్తవ్యం.

(ది॥ 23-09-2012 సద్గురు శ్రీనాన్నగారి పుట్టినరోజు సందర్భంగా)

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం

జీవించి ఉన్న గురువు మనకు మహాసామీప్యంలో ఉంటారు

వాస్తవంలో గురువుపట్ల మనకున్న భక్తి, ప్రేమ, గౌరవం వల్లనే మనం మన జీవితాన్ని సక్రమపద్ధతిలో జీవిస్తూ ఉండగల్గుతున్నాము. జాగృతియే జీవిత పథం. అలా ఉంటే గురువు మనలను సత్యంలో జాగృతపరుస్తాడు. అప్పడు మనం చిరంజీవులమౌతాము. నిజం చెప్పాలంటే లోకం వల్ల ఎప్పడూ సమస్యరాదు. ఆత్మను మరిచిపోవటమే మన సమస్యకు మూలకారణం. గురువు శుద్ధాతి శుద్ధుడు. ఇది సనాతన ధర్మం. "ఏసధమ్మోసనంతనో" ఇదే సత్యం, ధర్మం, శాశ్వతం. ఇదే అవ్యయమైన ధర్మం. అట్టి గురువు సామీప్యంలో మనం శాశ్వతసత్యంలో ఉండటానికి అర్హులమౌతాము. మూర్ఖుడు నిర్లక్ష్యంగా ఉంటాడు. కాని గురువు తనను సమీపించిన సాధకునకు మార్గదర్శి అవుతాడు. అది సాధకునకు అమూల్యనిధి. గురువులేని మూఢుని జీవితం అయోమయం, తికమక, ప్రమాదాల్లో జీవిస్తాడు. స్మృతి లేదు. గుంపులను అనుసరిస్తాడు. ఆతని వేషభాషలు అతనికి ఉన్న తెలివి అతనిదికాదు తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు, పూజార్లు నేర్పినవి ఆతను అన్ని రకాల సూచనలను అనుసరిస్తాడు. తను ఎక్కడ ఎందుకు ఉన్నాడో దేన్ని సాధించాలి అనేది తెలియదు. జోతిష్కుల సమాధానాలను సులువుగా నమ్మేస్తాడు. సంశయించడు నీడలను పట్టుకొంటాడు నిజాన్ని వదిలేస్తాడు. గుర్జిఫ్ "నీవు నమ్మకాలు అనే మనస్సు జైలులో ఉన్నావు. అది జైలు కాదనే మోహంలో ఉన్నావు అందుండి బయటపడాలనే సంకల్పం లేదు. ఆ జైలును అలంకరించుకొంటూ ఇతరుల జైలు గదులతో పోల్చుకొంటావు. అందుండి బయటపడాలి అంటే సామీప్యంలో ఉన్న గురువు సహకరించవలసి ఉంది" అన్నారు. గురువు రక్షణలో ఉన్న సాధకుని దారి తప్పిన ఆలోచనలను మార్గదర్శకత్వం వహిస్తాడు. తప్పద్రోవలో పోవటానికి అనుమతించడు వాటిని సత్యం వైపుకు మళ్ళిస్తాడు. అందుకనే గురువును శరణు వేడుకోవాలి. విశ్రాంతి పొందుతూ గురువు జాగృతిని రుద్దుకోవాలి. ఆయన మంగళకరమైన ఆలోచనల సుగంధాన్ని పరివేష్టించనియ్యాలి అప్పడు మనం సత్యంలో జాగృతమవ్వటానికి ఎంతోకాలం పట్టదు. సత్యదర్శనానికి పవిత్రత, నిరాడంబరం, ఔదార్యం కావాలి. వేమన "తనివి తీర గురుని ధ్యానించి మదిలోన; దనువు మరచి గురుని దాకినప్పడే; తమురుకొని వచ్చు బ్రహ్మతత్త్వము" అన్నారు. గీతలో పరమాత్మ "మూఢులు నిరాకారినైన నన్ను ఈ నిర్దుష్ట శరీరంలో ఇమిడి ఉన్నానని అనుకొంటారు. సాటిలేని దివ్యశక్తిని నేను సృష్టించిన "మాయ" కారణంగా ప్రతీవ్యక్తి నా నిజరూపాన్ని తెలుసుకోలేడు. జనన మరణాలకు అతీతమైన నా నిజలక్షణాలను ఈ మాయాపూరిత లోకం తెలుసుకోలేదు. ఈ సృష్టి అంతా నా వల్లనే పోషించబడుతున్నది. నేను మానవ శరీరం దాల్చాను కనుక మామూలు మానవుడిగానే భావిస్తారు అంటూ నాకు జ్ఞానికి (గురువుకు) తేడా లేదు" అన్నారు. కాబట్టి గురువు సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మం అని ఆ పరమాత్మ స్థితి గురువులో ఉందని తేడాలేదని గుర్తించిన పుణ్యచరితుల జీవితాలు సార్థకమౌతాయి. దీనికి శ్రద్ధ వినయం త్రికరణశుద్ధి అత్యవసరం. ధనమదం ఉన్నవారు గురు సుగంధాన్ని అందుకోవటం కష్టం. వారు గురువునే తన స్వాధీనంలో ఉండాలనుకొని ప్రయత్నిస్తారు. వంచిస్తారు.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం